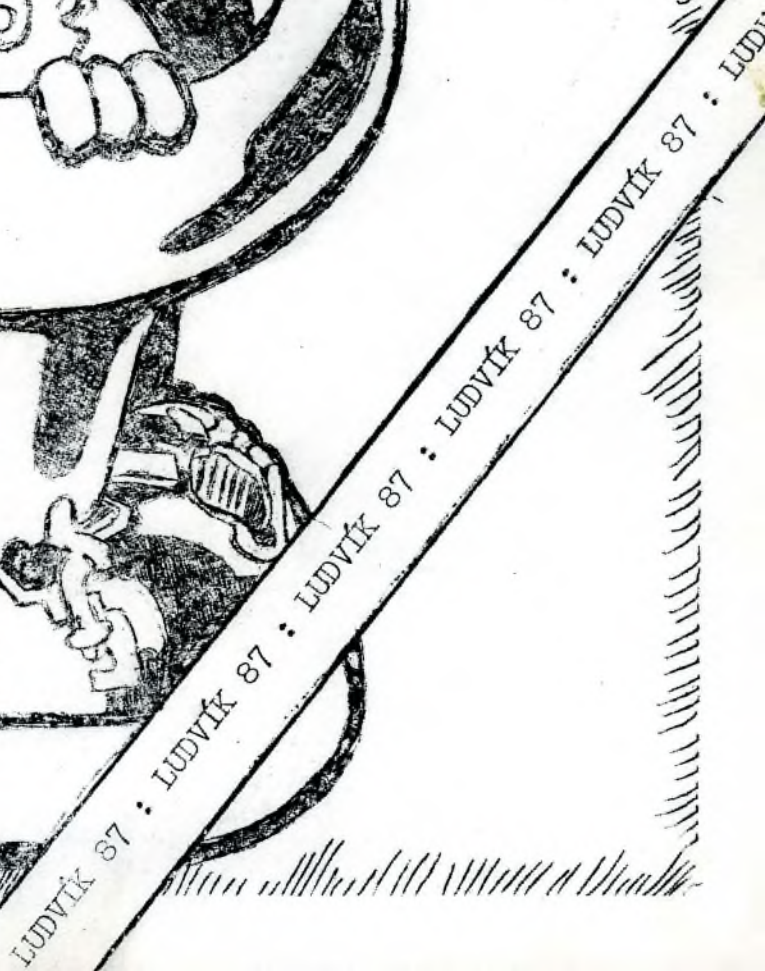
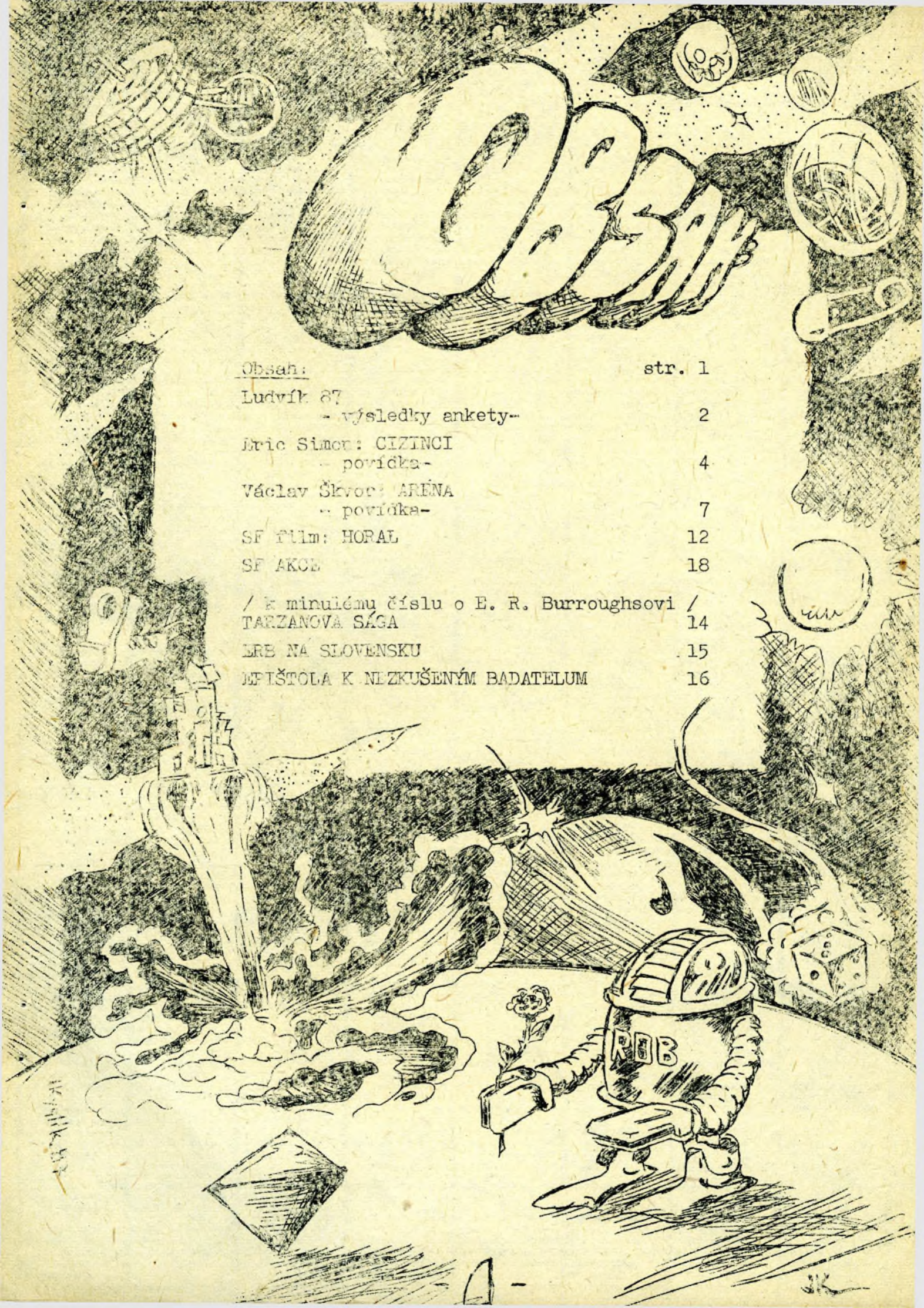

C. P.

Obsah

<u>Obsah:</u>	str. 1
Ludvík 87 - výsledky ankety-	2
Eric Simon: CIZINCI - povídka-	4
Václav Škvor: ARÉNA - povídka-	7
SF film: HORAL	12
SF AKCE	18
/ k minulému číslu o E. R. Burroughsovi /	
TARZANOVA SÁGA	14
LEB NA SLOVENSKU	15
MEŠTOLA K NEZKUŠENÝM BADATELUM	16

LUDVÍK 87

Předem této zprávy se musím čtenářům omluvit, že přinášíme výsledky ankety LUDVÍK s téměř čtyř měsíčním zpožděním. Bylo zaviněno prázdninovou přestávkou našeho časopisu. Ale teď již k letošním vítězům. Letošní ročník byl rozdělen na dvě skupiny. První skupinu tvořily knihy původní české a slovenské SF, druhou pak překladové práce. V těch obdrželi diplomy překladatelé nebo editoři.

Z části naší vinou nepochopili někteří účastníci, že se anketa týkala pouze děl vydaných v loňském roce /1986-ačkoliv šlo a anketu LUDVÍK 87/ a psali nám i tituly vydané v roce 1987. Došlo tím k určitým disproporcím v rozložení hlasů. Také někteří z Vás napsali jen jeden titul jakožto nejlepší. Budeme se snažit v příštích ročnících čerpat z dosavadních zkušeností.

Pro ty kteří se neúčastnili vyhlášení výsledků na letošním Parconu v Praze oznamujeme výsledky nyní:

PŮVODNÍ SF

1.místo	Jaroslav Veis: Moře času	75 hlasů
2.místo	Ladislav Szalai: Zapomenutý vesmír	68
3.místo	Ondřej Neff: Tři eseje o české sci-fi	64
dále	Ludvík Souček: Blázni z Hepteridy	59
	L.Szalai, Z.Rosenbaum: Tajná spol. SF	47
	D.Papoušek: Past rozumu	32
	E.Martin: Manžel z Marsu	18
	A.Pludek: Hledání antipoda	14
	Teď už budeme lidé	10
	Úžasná krajina	
	J.Švejda: Ve vrcholu pyramidy	
	atd /méně jak 5 hlasů/	

PŘEKLADOVÁ SF

1.místo	Walter Tevis: Zpěv črozda	107
2.místo	Stratený robot /ed.D.Slobodník	72
3.místo	Jevgenij Guljakovskij: Dlouhé svítání na Enně	67
dále	R.Merle: Malevil	62
	P.K.Dick: Temný obraz	26
	R.Dahl: Jedenadvacet polibků	19
	M.Bulgakov: Diaboliáda	11
	Skleněné město	11
	Stanice u Moře dešťů	10
	G.Gamov: Pan Tompkins v říši divů	9
	Chlapík z pekla	7
	Robot a spol.	6
	R.Cook: Lóma	
	A.Běljajev: Člověk obojživelník	
	atd /méně jak 5 hlasů /	

STATISTIKA LUDVÍKA 87

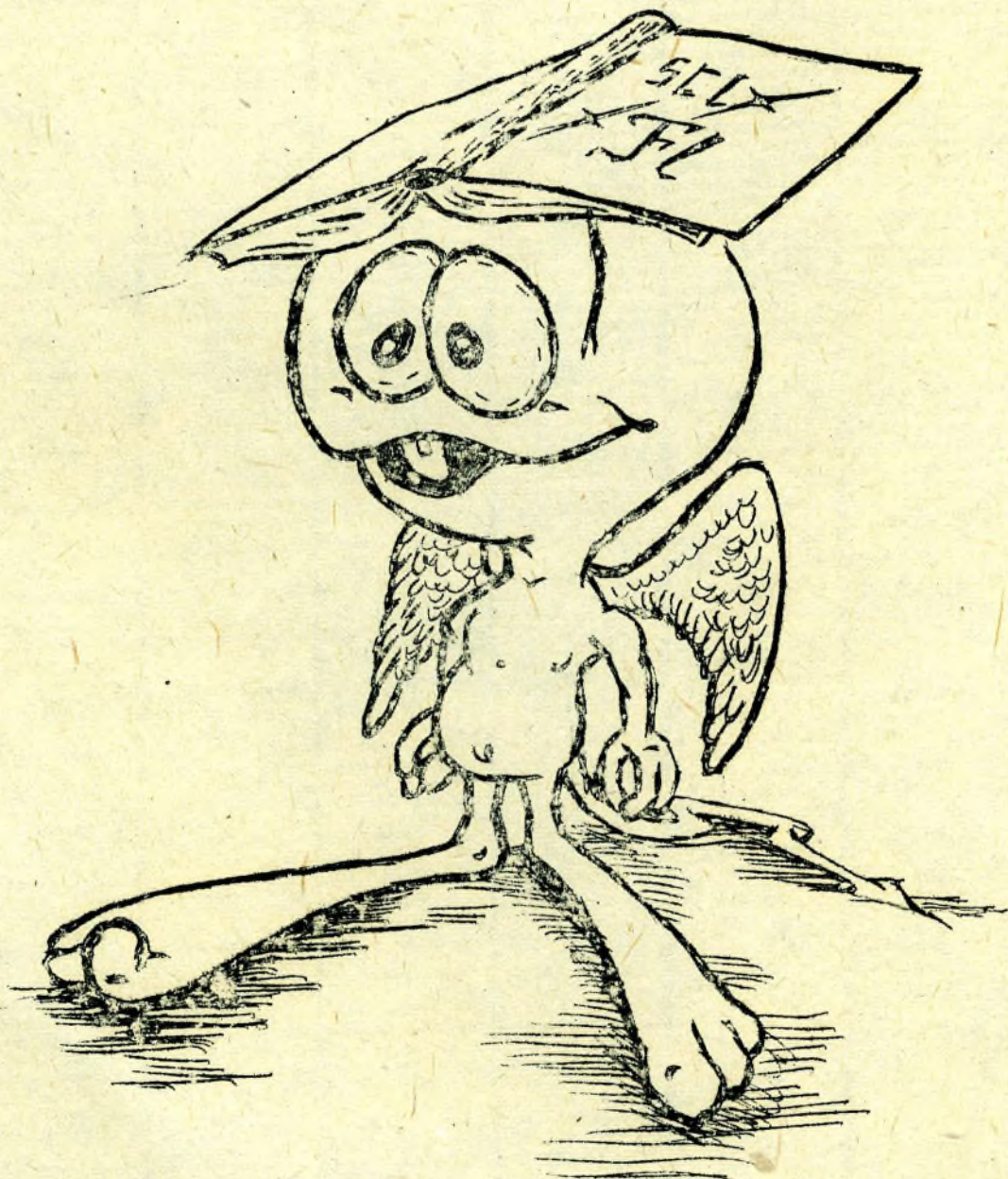
Ankety se zúčastnilo: 152 mužů = 89,4%
18 žen

170 celkem hlasů

z toho : 162 organizovaných scifistů = 95,3%
16 účastníků nám napsalo své názory na
anketu, ať již kladné či záporné
ostatních 90,6% "pouze" hlasovali

Minimální věk byl 11 let a maximální 48 let - průměrný věk 25 let.

Organizátoři letošního LUDVÍKA se s Vámi loučí emblémem který
byl na diplomech vítězů a těší se na Vaše připomínky a příští 88
ročník LUDVÍKA.

GIZMOS

Erik Simon

1. Za noci na cizí planetě, vzdálené 12 parseků od Dsírry.

Šance, najít ve vesmíru jiné rozumem nadané bytosti je velmi těžké odhadnout. Avšak jestliže se připustí, že se s takovými bytostmi potkáme, a dále, že jsou přibližně podobní lidem - oba dost problematické předpoklady - jsou to ve fantastické literatuře nejčastější varianty kontaktu, totiž setkání civilizací na přibližně stejném stupni vývoje, stále ještě krajně nepravděpodobné, jestliže se přihlédneme k tomu, že přes 99% dosavadních lidských dějin připadá na dobu kamennou. Bytosti podobné lidem, které mohou nacházet kosmonauty na cizích planetách, by se nacházeli tedy sotva na srovnatelném jako my, nýbrž na úrovni prvobytně pospolné společnosti.

Ale co by se starali autoři fantastiky o pravděpodobnost ...

Přes dvě hodiny bloudili už noci na cizí planetě, chráněni mnohovrstvou tkaninou skafandrů před atmosférou, která pro ně byla jedovatá. Kdesi za nimi ležela v temnotách jejích kosmická loď, obrovská smutná parodie na mocný stroj, kterým byla před pádem, nyní jen kupa mrtvého kovu, která už nikdy nevzlétne a zároveň hrob pro čtyři stejné bytosti jako Thaar a Lyar..

Šli za sebou, vlekli se dívočinou zvláštních, do výše čnějících sloupů, zřejmě rostlin. Jelikož dále nahore se tyto nepravidelné útvary rozšiřovaly a vytvářely nepropustný hustý strop, kterým pronikalo jen vzácné světlo hvězdy a velkého žlutobílého trabanta.

Tak se prodírali kupředu, navzájem spojení krátkým lasem, naráželi do kmenů rostlin, klekali vysílení k zemi, protože gravitace byla na této planetě dvaapůlkrát vyšší než na jejich rodné Dsírře. Vstávali, aby se opět vlekli dál - ještě k tomu měli sílu. První - Lyar, biolog, za ním Thaar, před dvěma hodinami druhý pilot vesmírné lodi. Před dvěma hodinami dvěma věčnostmi.

Něco měkkého, elastického, ale těžkého zasáhlo ze strany Thaarovo tělo a vyvedlo ho z rovnováhy. Thaar upadl. Prudce napjaté lano přivodilo pád také Lyarovi, a tak leželi na zemi, jeden na boku, druhý na zádech a cítili, jak ustupuje pomalu bolest ze svalů a kloubů. Naslouchali úderům srdce. Neslyšeli, že se cizí zvíře, které skočilo na Thara, zase tiše vzdálilo, jelikož v té temnotě byli téměř slepí a hluchí. A němí.

Silné světlomety jejich přílebk byly bez energie právě tak k nepotřebě jako mluvící zařízení a vnější mikrofony na skafandrech.

Když se kosmická loď zřítíla na planetu, leželi ještě tři členové posádky v anabiose. Tři další byli v centrále lodi, ti nepřežili pád. Jako zázrakem zůstaly anabiosní buňky a nepoškozené. Automatika vysávala poslední zbytky energie z už mrtvého těla vesmírné lodi a vzkřísila Thara a Lyara k životu. Když loď prokázala svým stavitelům tuto poslední službu, zbylo právě dost energie právě na to, aby 57 minut bylo napájeno nouzové osvětlení. V tomto čase se podařilo oběma získat představu o stavu lodi, aspoň o malé části, která byla přístupná. V anabiosní buňce 3 našli Sahira, palubního inženýra. Byl mrtev.

Zbylá energie nestačila na to, aby probudila všechny tři, automatika zvolila dvě buňky a třetí odpojila, lhostejno, kdo v ní ležel. V zařízení se vyskytoval generátor nahodilých čísel, kterému teď Thaar a Lyar děkovali za svůj život. Objevili také dva neperušané skafandry, které sice byly jako celá leď bez energie, ale které alespoň obsahovaly zásobu vzduchu na jedenáct a půl hodiny. Později, když neuzavřené osvětlení pohaslo a oba obklopila temnota, učinili jiný objev: u Thaara se ukázaly první příznaky počínající otravy. Sekce lodi, v které se zdržovali. Musela být netěsná - malou trhlinou vnikala dovnitř atmosféra cizí planety a mísila se pomalu s tou, která byla v lodi. Udělali to jediné, co jim zbývalo, jestliže chtěli dále žít: oblékli si skafandry. Téměř půl hodiny potřebovali na otevření vnitřních dveří přechodové komory za pomoci ručního mechanismu. U vnější propusti toho byli ušetřeni - vnější obal lodi byl roztržen a skrze zející trhlinu vstoupili na cizí planetu, o které věděli jen to, že je vzdálená 12 parseků od Osirry a má jedovatou atmosféru a ukrutně silnou gravitaci. Když vystoupili ven na studené světlo cizího měsíce, stačila zásoba vzduchu v tlakové nádobě jejich skafandrů přesně na jedenáct hodin a tak se dali do hledání. Ještě tu byla naděje na záchranu.

Lyarovi se podařilo znovu postavit se na nohy. Chtěl pokračovat v cestě, ale zabránilo mu v ná. lano, na jehož konci na zemi ležel Thaar. Lyar udělal několik vrávoravých kroků zpět, posadil se vedle svého druha a ohmatul Thaarovu helmu. Obával se toho, že se Thaar vzdal, zřekl se poslední šance a nechal ho v této děsivé noci samotného. Avšak jeho obavy se nepotvrdily: našel průhled Thaarovy helmy zavřený. Lyar sklonil hlavu tak, že se jeho přílba dotýkala Thaarovy. Tak mohli spolu mluvit, aniž by museli křičet - na křik jim už nezbývalo síl.

„Thaare“, řekl Lyar, „Thaare, musíme dál.“

Odpověď nepřicházela.

„Thaare, nesmíme se vzdát. Musíme je hledat. Musíme...”

„Ne“ Thaarův hlas zněl tiše a cize. „Nemá to smysl. Nesmyslné trápení.“

„Není to nesmyslné. Ty víš, že to není nesmyslné. Snad je planeta obydlená...”

„snad najdeme pomoc. Možná jsme zcela blízko města, velkého města. Musí tu být nějaké město, rozumíš?! Uvidíš...”

„Tomu sám nevěříš“, řekl Thaar a Lyar věděl, že má pravdu. Ale museli se pokusit, jinak by to bylo všechno marné, jinak by bylo lepší, kdyby se s anabiozy neprobrali - jako Sahir, palubní inženýr.

„Ještě žijeme“, řekl Lyar. „Ještě máme čas. Chceš svůj život zahodit pryč? Kdyby místo tebe Sahir...”

Thaarovo tělo sebou škublo. Helmy ztratily kontakt, a Lyar věděl, že bylo zbytečné dále mluvit. Thaar ho nemohl už dále slyšet. Avšak to už tak nebylo nutné.

Thaar vstal, Lyar ho následoval. Šli dále, teď těsně vedle sebe a podpírali se navzájem. Moudřejší by bylo bývaloudržovat vzdálenost na délku lana, nyní se vyplávali nebezpečí současně. Ale to už pro ně teď nemělo význam.

Potom uviděli světlo. Přicházelo přímo ze předu. Pustili se za ním. Bylo mnohem lehčí pohybovat se neznámým lesem, když bylo vidět, kam jít. Přesto byli vyčerpaní k smrti,

když dosáhli řeky, která je oddělovala od jejich cíle. Světelná záře přicházela z druhého břehu. A tam spatřil, zřetelně, jako nikdy předtím během této noci, konec všem jejím nadějím.

Ano, planeta byla obydlená. U obrovského otevřeného ohně seděli živé bytosti, které vypadali podobně jako Dsiřřané. Byli nahí a drželi nad ohněm něco na dlouhých tyčkách, patrně kousky masa. Jeden z nich právě hovořil ke svému společníku, prudce gestikuloval. Druhý mlátil znovu a znovu kamenem do země, nebo asi spíše mlátil do druhého kamene, který tam ležel v trávě.

Byli to bezpochyby inteligentní bytosti, ale byli na beznadějně nízkem stupni kultury. Tito domorodci by obou zmizelancům nemohli pomoci, nikdy by nepochopili, co by požadovali na nich. Možná se vyskytovali na této planetě oblasti s vyspělejšími civilizacemi, které by byly sto obstarat Tharovi a Lyarovi plynou směs k dýchání a ostatní věci k životu. Ale jestliže by tu vůbec byli, potom ne v této divočině, nýbrž kdesi daleko pro Thara a Lyara, kterým by zásoba vzduchu stačila jen na pár hodin - v každém případě ne dost dlouho. Nemělo to smysl.

Lyar otevřel průzor své helmy jako první.

„Tam!“ vykřikla jedna z bytostí na druhém břehu a ukazovala přes řeku. „Tam naproti se něco zblasklo! Myslím že tam někdo je.“

„Ale dej mi pokoj,“ řekl muž s kamenem v ruce. „ani jeden člověk by teď nebloudil v lese, jenom já, idiot, jsem se pustil do takového šílenství.“

S lidmi, kteří nemají ponětí o jízdě lodí.

Propanový vaříč je pryč, stan je promočený, potraviny také, až na konzervy, které bez otevíráku neotevřu, a jak si mám usušit své věci, jelikož látku z umělé nemohu zavěsit nad oheň, to je mi záhadou.

Přitom to odsud nejsou ani dvě hodiny do města, ale v téhle mokré veteši - dobrý bože! To mi tedy není do smíchu.

přeložil Vl. Kejval

ARÉNA

Václav Škvor

Plnou pravdu si uvědomil, až když mu na zápěstí zaklaply náramky. Vše proběhlo tak rychle, že si ani nestačil uvědomit, co se vlastně děje. Zatímco jeden chlap mu nasadil hmat, druhý obratně nacvičeným způsobem přiskočil a nasadil chladná pouta nepříjemně svírající zápěstí. Připadal si jako v nějakém nepodařeném filmu, na který by se jistě těšilo málo diváků. Film to však nebyl, ale skutečnost tak hmatatelná, že mimoděk přivřel víčka k sobě a zase je otevřel, aby se přesvědčil, zda nejde o nejspisový žert. Pak si mohl prohlédnout ty, kteří využili okamžiku překvapení a zastihli jej nepřipraveného. Muž v modrém overalu se zašklebil a ústa ukázala bělostných 32 zubů. Peter Redwood zapochyboval, že by mu všechny patřily. Pěkná práce, pomyslel si s trpkým humorem a udiveně pohlédl na druhého s rezavým plnovousem - zřejmě také falešným, který do něj surově strčil.

"Tak jdem, mladej. Kapitán Black je už netrpělivý!"

Dva páry silných rukou uchopily strnulé tělo a vlekly jej k východu.

"Nic jsem neprovedl, to je nějaké nedorozumění," zvolal. Muži ho však beze slova vlekli dál. Došli až k modré limuzíně stojící opodál a když rudovous otevřel dvířka, všichni zapadli do sedaček dokonale obepínajících tvar těla. "To je možná poslední příjemná věc - projet se takovým fárem," pomyslel si Peter, když rudovous otevřel dvířka detickou kartou a vůz začal polykat bílý pruh silnice. Situace, v níž se ocitl, se zdála záhadná.

"Nic jsem přece špatného neudělal. Nebo snad ano?" Probíral události posledních pár týdnů, ale k rozumnému názoru nedošel. Proč tedy? Proč sedím nyní v autáku a na rukou cítím chladný stisk kovu?

Rozhodl se zatím nevyvozovat závěry a počkat, až co mu kapitán naservíruje. Cesta proběhla mlčky až do chvíle, kdy elektromobil zastavil u komplexu budov. Zde tedy sídlí ústředí.

"Lez ven," poručil Peterovi muž v modrém overalu a pomáhal nedobrovolnému zajatci vydatnými dloboučci.

Následovala jízda zdviží do pátého patra. Peter si ještě stačil všimnout nápisu na dveřích, který nesl název kriminální oddělení.

Kapitán Black seděl za stolem a připomínal netečnou mohylu. Na zavalitém těle korunovala hlava s modrými, vodnatými očima. Než promluvil, pozorně si prohlédl vzezření příchozího.

"Posaď se," udělal gesto vybízející jako k neformálnímu rozhovoru. Svazek listin v tvrdých deskách rozevřel až poté, co se zeptal.

"Jméno?"

Peterovi to připadalo jako hloupá komedie.

"Peter Redwood," zamumlal nesrozumitelně zadrženy.

"Narozen 5. 6. 2081?"

Otázka následovala další otázkou a on teď už vyrovnaný odpovídal.

"Povolání?"

"Pracuji jako biochemik v International union of chemistry industry, svobodný, čtyřicet let," pokračoval neměnným tónem muž, za nímž stála stráž.

"No formality máme za sebou, přejdeme k věci.", kapitán udělal nezbytnou pauzu, aby vychutnal situaci v níž je on pánem a spustil.

"Peter Redwood je obžalován z překupnictví umělých lidských orgánů. Při domovní prohlídce bylo nalezeno velké množství orgánů nejružnějšího druhu, postačující k tomu, aby s drahocným materiálem obchodoval a strážil velkou částku ve svůj prospěch. Rovněž se našly otisky prstů, zvukový záznam a další věcné důkazy usvědčující jej, že se této nekalé činnosti účastnilo více osob. S kým jseš ve spojení? Adresy a jména!"

Peter nemohl uvěřit tomu, co slyší.

"Nikdy v životě jsem se nedopustil žádného porušení zákona."

Uvažoval, kdo může mít zájem na jeho falešném obvinění, napadlo ho, že se stal nepohodlným svědkem. Ne! To rezolutně odmítl.

Black luskl prsty.

"Zapírání nemá žádnou cenu. Když budeš mlčet, jen si přitížíš. No tak! Nebuď paličatý."

Nedobrovolný zadržený si představil jedině. Doživotní práce v těžebních závodech na jednom z plnoucích mořských ostrovů, odkud není úniku. A nebo jiný trest? Nic tvrdšího už snad existovat nemohlo. Všude spousta vodních mas a kolem něj neúprosné tváře dozorců hlídající každý pohyb vězňů jako oko v hlavě. Pracovní síla se stále vyplatila, neboť vyrábět pro podobné práce roboty stálo stále více prostředků.

Kapitán ho sledoval s pozorností dravce.

Co jim má odpovědět? Že to všechno je dokonalý podraz? Tím by si nepomohl. Buď o všem vědí a pak je zbytečné jim vysvětlovat, že jde o podvod, anebo jsou pouhými vykonavateli zákona. Zbývalo jediné vysvětlení. Pracoval poslední dobou na části programu s označením PROXIMA 001. Dělal svou práci rád, ostatně málokomu se podaří, aby zaměstnání mohl spojit se zálibou. Něco zde však nehrálo. Pak si to uvědomil. Z trojčíslic vyplývala možná alternativa, nyní tak průhledná, že by ho nikdy nenapadla. Tajný projekt! Pokud se skutečně jednalo o ... Domyslel si, že úzký okruh lidí má eminentní zájem zbavit se všech, kteří s programem měli co dělat. Jednoduchý, ale účinný prostředek. Pokud hrál kapitán roli, kterou mu přidělili, pak ji hrál mistrně. Ruka vyšetřovatele hrábla do štosu listin a vytáhla křídový papír s natištěným textem.

"Jestli souhlasíš se vším, podepiš se."

Zajatci poklesla hlava.

"A když nepodepišu," otázal se stroze.

Kapitán se usmál.

"Máme prostředky, jak donutit, aby si přiznal i to co nevíš. Nenuť mě použít násilí. Nemám rád, když sympatický lidi, jako jseš ty, trpějí!"

Nebylo pochyb, že kapitán myslí slova naprosto vážně. Tak vážně, že i jeho tvář vypadala jako maska odlité z bronzu. Vzal do ruky pero a odložil je stranou. Ne! Nemůže podepsat takový...

Vyšetřovatel viděl jeho reakci a vyložil ji po svém.

"Dobře, jak chceš. Trest bude o to horší."

V Peterovi se zlomila pružina odporu, kterou až dosud cítil někde v hrudi.

"Nebudeme tě už nutit. Zaleží na tobě, jak si vybereš. Dávám ti na rozmyšlenou čtyři hodiny. Straž!"

Black udělal pro něj tak charakteristický posunek a než se Petera chopily dvě uniformované gorily, poznamenal: "Odveďte zadrženého do čtrnáctky. Chvilku si odpočne."

Slova zněla Peterovi v uších, ještě když za ním zapadly kovové masivní dveře cely. "Kolik lidí už jimi prošlo?", napadlo jej a v zámku kdosi nastavil s hlukem kóč.

Čtyři hodiny na rozmyšlenou nejsou zase tak mnoho, zvláště když není o čem přemýšlet. Dostali ho originálním způsobem. Podíval se na čtyři holé stěny a postel na něž dopadalo zamřížovaným oknem matné světlo končího dne. Uleh na lůžko, uvažoval a čas plynul neúprosně vpřed. Jak dlouho takhle setrval, nevěděl. Náhle ve dveřích cely stanuli ozbrojení muži. Zvedl se a odcházel s pocitem neúprosně strhujícím jeho vnitřnosti.

Druhé setkání s kapitánem Blackem proběhlo ještě rychleji, než předtím. Silné ruce vtiskly Petera na sedačku a ostré světlo pronikalo každou částíčkou bytosti. Měl pocit, že je všude. Z toho co viděl, byly pouhé lesknoucí se prýmký, označující hodnotu muže sedícího před ním. Tvář důstojníka nejevila známky vzrušení a zatímco dva páry pozorných očí střežily Peterovi reakce, Black si zapálil.

"Tak jak ses rozhodl?"

Peter vzal do ruky listinu a podepsal se.

Kapitán byl navysost spokojený, poklepal zajatci na rameno a poznamenal: "Dáme ti ještě možnost."

Petera zaplavila nová vlna naděje. Co zamýšlí ta neproniknutelná tvář? Ovládl se a potlačil zvědavost...

Soud proběhl podle očekávání. Obhájce, kterého dostal, nenašel skulinu mezi vážným obviněním a tak plamenná řeč, kterou pronesl k tribu-

nálu a jenž zvažovala Peterovu vinu a nevinu, vyzněla naprázdno. Jako hlavní svědek přelíčení vystoupil policista vyslyšající Redwooda. Vypo-
vídal pohotově a obratně, žádná šikovně formulovaná otázka neuvedla důs-
tojníka do rozpaků. Muž v klasickém černém taláru vzpřímil tělo a mluvil.
Vše, co říkal, odplouvalo neznámo kam, Peter z jeho projevu nic nezachy-
til. V paměti mu utkvěla jen poslední slova.

"...a tak na základě rozhodnutí soudu se obžalovaný Peter Redwood
narozen 5. 6. 2081, bytem v Midletownu č.p. 205 odsuzuje k trestu doži-
votních nucených prací s možností nepřijmout trest a podstoupit zápas
Galaboju, který definitivně rozhodne o jeho dalším osudu. Pakliže vezme
odscouzený riziko na svá bedra a zvítězí, bude sprostěn viny a propuštěn.
Proti tomuto rozhodnutí se může odvolat do tří dnů, než rozsudek nabude
právní moci."

Zápas! Slovo zavánějící dávným věkem, dobami, kdy silní jedinci pod-
stupovali riziko boje, aby si zachovali život, anebo ukázali svou sílu,
odhodlání, obratnost. A to vše za peníze, čest a slávu. Za dnešním zápas-
em, který se dosti lišil od prehistorických dob, bylo nutno vidět něco
jiného. O něco dříve, než druh podivné podívané vznikl, pracovalo mnoho
elektronických firem na trháku, který by jim naplnil konto, přinesl po-
zornost a prosperitu. Kdo vyrobí dokonalý elektronický mechanismus v po-
době člověka? Ostří konkurenční boj zvyšoval nároky a potom to přišlo.
Bláznivá myšlenka! Novodobé gladiátorské zápasy. Dejte robotům do ruky
zbraně z dávných dob, ošate je historickým oděvem a úspěch je zaručen.
Na představení, která se konala v obrovských, moderně vybavených amfite-
átrech, se hrnuly davy lidí, čímž násilí připadalo samozřejmé a pohled
na krev, byť dokonalou napodobeninu je uspokojoval a pomáhal zabít valný
čas. Technické novinky? Multivize? To je příliš nezajímá, chtějí něco no-
vého, nevídaného. A tak myšlenka dřímající a zapomenutá byla znovu vyta-
žena na světlo světa, oprášena a zdokonalena. Od nápadu nebylo daleko k
jeho realizaci a k vylepšení. Proč máme žít přebytečné? Potraviny už
i tak nestačí. Zbavte se odpadlíků společnosti, vyvrhelů. Proč se mají
rozbíjet drahocené mechanismy? Postavte proti těm dokonalým elektronickým
mašinám zločince! Podívaná bude stát za to. Kdo mohl, nelitoval dát část-
ku, aby viděl jedinečnou podívanou. Zápas člověka s mechanismem tak do-
konalým, že se rozdíl nedaly rozpoznat. Jedině odborníci věděli, kdo je
kdo. Obecenstvo se seznámilo s výsledkem zápasu až u konce - zvyšovalo to
napětí a zážitek z podívané. Kdo vyhraje? Který z nich je člověk? Vsaďte
si, můžete vyhrát! Sázky padaly a počítač za zdmi arény mezitím prová-
děl potřebné operace. Sázek na ... je tolik a tolik, na dalšího méně.
Zlatým hřebem večera byly vždy skupinové boje. Kdo by mohl pochybovat o
výsledku zápasu? A firmy si zatím nestydatě plnily pokladny.

Peter na představení tohoto druhu nechodil. Nějak ho nepřitahovaly a
nyní měl být jejich aktérem. Dokázal si představit lidi s podobným orče-
lem, křivě usvědčených i pravých zločinců. Nedostávalo-li se rekvizit v
podobě bojovníků seženeme je jinak. Jak? To už není problém. A tak prá-
vě proto, že pronikl do sfér přísně střežených, doplatil na přílišnou
důvěřivost. Spoléhal se příliš na to, že jemu se podobná věc nikdy nesta-
ne a přepočítal se. Dá-li si dohromady práci, na které dělal s tím, co ví,
nediví se, že se dostal až sem. Případů, že vyhrál člověk nad propleten-
cem elektrických obvodů přikrytých bioplasty byloněkolik, o kterých
spolehlivě věděl. Nedával si velkou naději. Jaká je vlastně šance pora-
zit umělou existenci? 1:10 nebo více? Poslední, v co mohl doufat, se je-
vilo ještě méně reálným. O osudu poraženého rozhodovaly stovky diváků.
Bílá barva na hlavním panelu v aréně znamenala osvobození, červená totál-
ní konec. Mohl také doufat, že se stane neuvěřitelné a někdo z přátel mu
podá pomocnou ruku. Ale jak? Netroufal si představit, jak by se přes přís-
nou kontrolu dala do arény propašovat nenápadná zbraň, zaručující naději
na vítězství. Seděl ve vězení a jediná cesta odtud vedla do arény naplně-
né obecenstvem přesyceným vším ostatním, kromě galaboju. Zanedlouho příj-
dou muži, kteří ho odvedou a postaví tvář v tvář dokonalé kopii člověka

s pozichronickým mozkiem. Ortel rozhodnou nepatrné okamžiky. Z úvah ho vyrušily kroky rozléhající se stále hlasitěji s narůstající blízkostí. Vzápětí dveře povolili a do místnosti vešlo několik postav, jenž zaujaly určená místa. Chlap s výrazem supy ve stříbrné kombinéze došel až k němu.

"Svlékni se!"

Peter sundal oblek a dva muži mu začali natírat tělo mastí s takovým úsilím, že se za chvíli leskl jako rybí šupiny.

"To by stačilo." dal povel pořadatel a hodil k nohám Peterovi oblek, ze dvou barevných dílů - bederního pásu a hrudního chrániče s nápisem ACM, jakož i všechny oděvy zápasníků bojujících pod znakem té či oné firmy.

"Tak jdeme," řekl chlapík připomínající supu s pěkně tvarovaným nosem.

"A zbraň,"

Peter mimoděk ustoupil.

"Dostaneš ji až tam."

Chodba připomínala nekonečně dlouhou pouť. Všude zvědavé pohledy, napětí a hluk. Zdálo se mu, že k bráně kráčí celou věčnost. Vstup do arény střetli tři zdatní muži a hluk z arény obsazené do posledního místa pronikal až sem.

"Ruce," pobídl Petera jeden ze strážců a zatímco bojovník předpažil, začal přejíždět dlaněmi po těle odsouzence a zároveň zkontroloval přístrojem, že je čistý. Po chvíli se narovnal a bylo zřejmé, že je spokojen, neboť prohlídku doprovodil souhlasným zaprůčením.

"V pořádku," řekl a uvolnil pouta do arény.

Teď přišla rozhodující chvíle. Pořadatel přistoupil ke gladiátorovi a jemu neunikl posunek se kterým vložil do jeho rukou zbraň v podobě trojzubce a do druhé síťovinu utkanou z jemného ale pevného syntetického materiálu. Peter stiskl zbraň v dlani a nepocítil pouze chlad kovu, ale zároveň malou nerovnost pod držadlem zbraně. Nedal najevo překvapení a když si osahal aparát připomínající velikostí a tvarem knoflík historických stejnokrojů. Jednalo se o složitý elektronický přístroj v podobě magnetů.

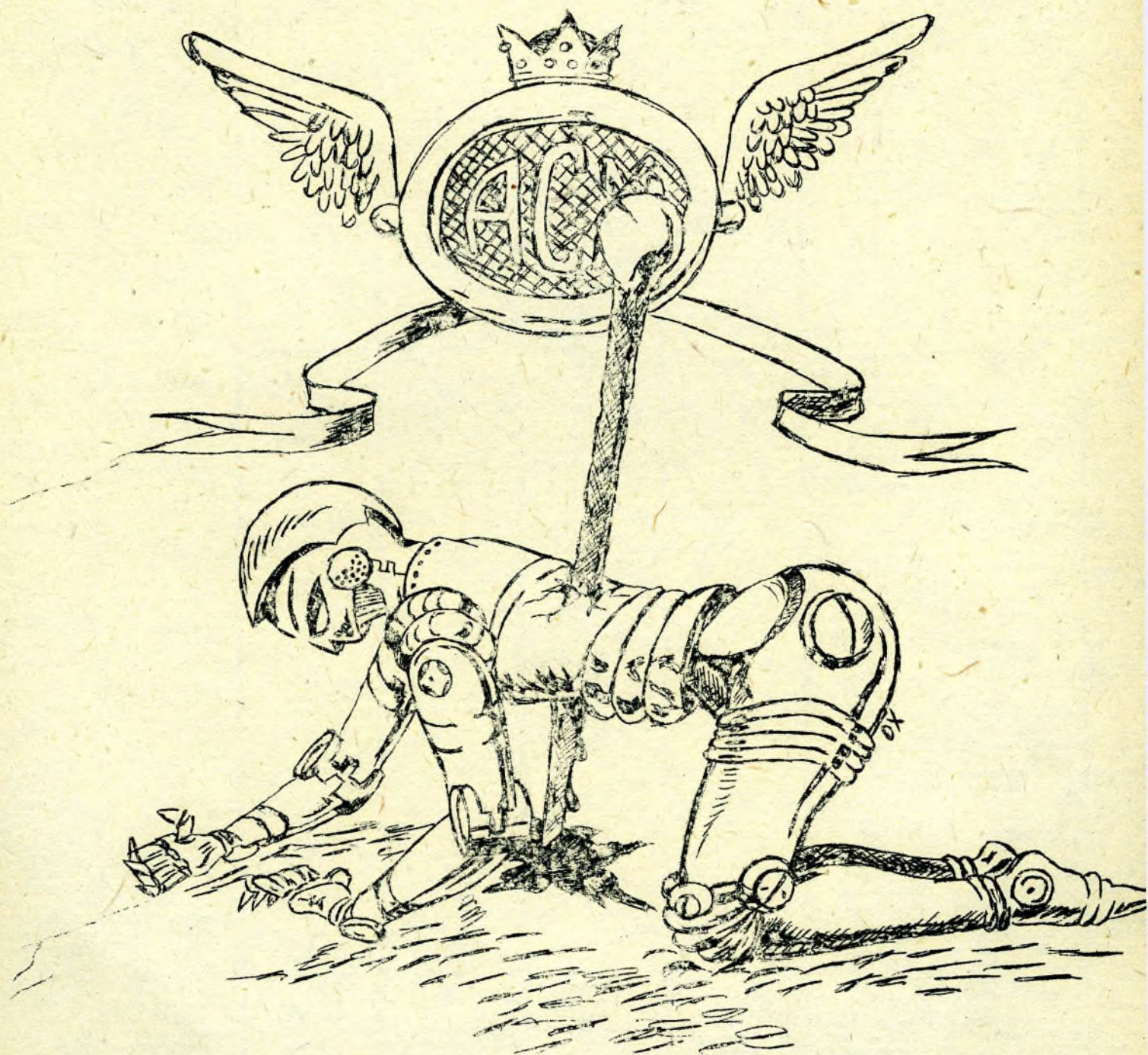
Aréna přivítala zápasníky bouřlivým spontánním projevem. Peter si připadal jako malá kapka v obrovitém poháru, který se brzy naplní tolik očekávanou napjatou atmosférou. Protivník měl na sobě podobné oblečení avšak s odlišným nápisem ERM a v rukou svíral štít a meč, jehož ostří se nebezpečně lesklo v záři reflektorů. Rozhodčí v podobě vládce bůů Dia třímal žezlo a bděle pozoroval zápasnickou plochu s hrubým křemičitým pískem. Zazněl očekávaný boj a zápasníci se vrhli do souboje. Razvonily první údery kovu. Peter si uvědomil jediné: musí aparát nepozorovaně přitisknout na zátylek protivníka, neboť v tom spočívala možnost, jak ochromit reakce rychlejšího soupeře. Nehybně soustředěná tvář střežila každý Peterův pohyb. Peter v domění, že mechanismus ho napadne ze strany, udělal prudký pohyb a vystavil tělo úderu. Robot využil nestřeženého okamžiku a napadl nechráněné místo nebyvale rychle. Peterova ruka vymrštila síťvinu a ta se ovinula kolem těla protivníka. Zatímco se soupeř prosekával z nepříjemného sevření síťoviny, která zanechávala na těle nepříjemné stopy a odrážel údery, Peter přiskočil a stačil okamžik, aby přitiskl aparát na zátylek pod kšticí vlasů umělého gladiátora. Obě postavy vypadaly nyní jako sousoší ztělesňující přírodní živly. Paže se zaklesly a oba soupeři stanuli na chvíli v sevření s vypětím všech sil. Protivník odskočil a odsouzenec zachytil ránu, kterou opětoval trojzubcem, a která soupeři podrazila nohy. Robot se zmítal na zemi v zoufalé snaze vyhnout se úderům, které na něj jen přšely. Bylo jasné, že zápas se chýlí ke konci. Robotovi reakce ochabovaly a ne jeden zásah už poškodil schránku. S posledním vypětím sil přišel neočekávaný zvrat. Soupeř se vymrštil a tlačil výpady muže zpět za kruhovou zónu. V zoufalé snaze Peter vymrštil zbytky potřhané sítě a ta se ovinula mechanismu kolem nohou tak, že ztratil na chvíli rovnováhu. Chvíle postačila, aby Peter Redwood rozhodl o výsledku zápasu. Jeho pravice s trojzubcem přitlačila tělo protivníka k zemi a objevily se první rudé kapky stékající po těle poraženého. Hlediště bouřilo nadšením, které každou chvíli narůstalo. Tělo na zemi znehybnělo tak, že vypadalo jako socha vytesaná z kamene. Na hlavním panelu naskočily číslice informující o tom, jak diváci a osudu poraženého hlasovaly. S jasně na výsledku nezáleží, pomyslel si Peter. Blikající červená barva potvrdila výsledek. Ruka Petera Rewooda se

rozmáchla a zbraní protivníka jednou monutnou ranou oddělila hlavu od tělesné schránky soupeře. Až robotá dají dohromady, bude moci opět vystupovat v další podívané. Hůř by na tom zůstal on, kdyby situace vyzněla opačně. Diváci se skutečný výsledek nikdy ne dozvědí. Mechanický hlas s hrozivou jistotou oznamoval obecenstvu v obrovském amfiteátru výsledek zápasu. Zprvu tomu bylo těžké uvěřit, ale jistota, že slova která Peter slyšel byla tak skutečná, jako to, že teď stojí před davem stovek bouřících diváků na písku mokvajícím krví poraženého.

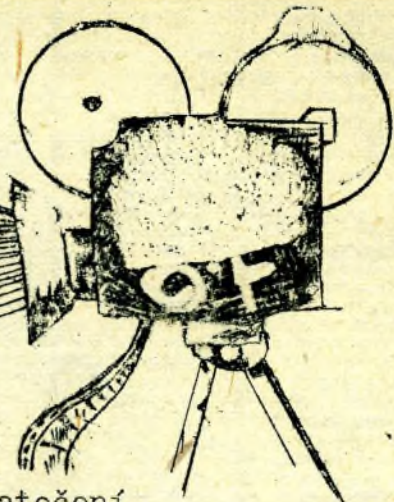
"Ve dvacátém utkání galabojů zvítězil robot od firmy ACM."

Další slova zanikla v ohlušující bouři nadšení diváků.

Peter Redwood je tedy navždy pohřben, pomyslel si vítěz a vykročil zvolna za ovací nejistým krokem k braně arény, šel vstříc s obavami dalšímu osudu...

HORAL

HIGHLANDER

V tomto čísle chceme seznámit naše čtenáře se SF filmem H O R A L .

Francouzovi Christopheru Lambertovi byla po natočení Greystoka - jak se civilně jmenuje Tarzan - nabídnuta další velká role v anglicky mluveném filmu Highlander. Partnerem je mu rozený Skot Sean Connery, který představuje 2000 let starého nesmrtelného španělského šlechtice Ramíreze. Lambert ztělesňuje postavu právě tak nesmrtelného skotského hora-la Connera MacLeoda.

Horál je v podstatě filmem mezinárodním: angličtí, američtí, skotští a francouzští herci, australský režisér, američtí producenti, angličtí a američtí scénáristé. Natáčelo se ve Skotsku, v klasické krásné krajině při právě tak klasicky špatném počasí, v New Yorku i na průmyslem zpuštěném území jihovýchodního Londýna.

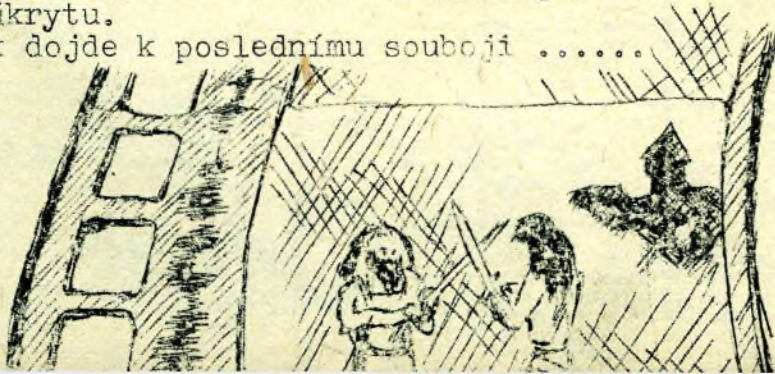

V roce 1536 zpozoroval Conner MacLeod poprvé, že sním není císí v pořádku. Stalo se to po té, co byl smrtelně zraněn v boji s Kurganem /hraje Clancy Brown/, strašlivým bojovníkem gigantického vzrůstu, a přece nezemřel. Několikrát se jeho rány nevysvětlitelným způsobem zahojily. Pověřiví vesničané ho vyvrhli ze své společnosti. Ve vzdáleném kraji, kde se setkal se svou velkou láskou Heather /Beatie Ldneý /, živoří jako kovář. O rok později ho navštíví Ramírez, člen rodu nesmrtelných, jakými jsou MacLeod i strašlivý Kurgan. Ramírez odhaluje zaraženému hrdinovi, že se vyskytují dobří i špatní příslušníci tohoto úžasného lidského plemene, kteří umírají jen tehdy, je-li jim mečem utáta hlava. Od pradávných dob vedou proti sobě krvavou válku, aby ve vzdálené budoucnosti dobyli pomocí tzv. CENY, moci nepředstavitelné míry, která nesmí za žádných okolností připadnout Kurganovi, protože by ji použil k ničení. Tato zpráva povzbudila MacLeoda trochu k životu, ve kterém mu jde především o hlavu. Osudu nesmrtelných však nemůže uniknout a musí se dívat, jak jeho milovaná Heather umírá sešlostí věkem v jeho mladých a silných pažích. Bolestně zasažen její ztrátou slibuje, že již nikdy nebude milovat.

Mezitím se vzdálená budoucnost, o které mluvil Ramírez v 16. století stala skutečností.

Děj příběhu se přenesl do současného New Yorku, žijícího ve strachu a hrůze před vrahem, jehož specialitou je utínání hlav svým obětím. Policie tápe, dokud expertka na zbraně Brenda Wyattová / Roxanne Hart / nenalezne v Madison Square Garden meč starý asi 2500 let. Odebere se proto ke starožitníkovi kterého policie vyslíchala v souvislosti s vraždami. Obchodník není nikdo jiný, než Conner MacLeod. Brenda brzy podlehe jeho zvláštnímu nadčasovému kouzlu a fascinujícím očím. Také MacLeod navzdory svým slibům propadne lásce ke krásné expertce na zbraně. V tu chvíli se objeví jeho soupeř Kurgan, který zahajuje poslední boj o CENU a v New Yorku je doslova hlava na hlavě. Kurgan unese Brendu, aby vylákal MacLeoda z jeho úkrytu.

Pak dojde k poslednímu souboji

To, že se z původně plánovaného "malého" filmu stala superprodukce za 16 milionů dolarů, způsobil mimo jiné i honorář Seana Conneryho, který obdržel za 7 dní natáčení 1 milion. Zajímavostí je i odmítnutí známého Kurta Russela / Věc, Útěk z New Yorku /, kterému byla role MacLeoda nabídnuta nejdříve.

přeložil V. L. Kejval

Několik údajů o tomto filmu : HIGHLANDER

Velká Británie, 1986
režie: Russel Mulcahy
scénář: Gregory Widen
Peter Bellwood
Larry Ferguson
kamera: Gerry Fisher
hudba: Michael Kamen, Queen
obsazení: Christophe Lambert
Sean Connery
Roxanne Hart
Clancy Brown
Batie Edney

TARZANOVA SAGA

Ivan Adamovič

Tarzan je bezesporu jedna z nejznámějších postav světové literatury. Nejen díky literárním předlohám, ale také díky kresleným seriálům a nesčetným filmovým zpracováním, se jméno Tarzan stalo obecně známým pojmem, zastihujícím dokonce i jeho autora. Takový osud není v literatuře výjimkou, vzpomeneme například Defoeova Robinsona.

Tarzan se zrodil v hlavě E. R. Burroughse v prosinci roku 1911 a na papíře se poprvé objevil o rok později v říjnovém vydání časopisu All-Story, tedy ve stejném roce a ve stejném časopisu jako druhý největší Burroughsův hrdina John Carter. Úspěch Tarzana byl velký a Burroughs potřeboval peníze, takže se nedal dlouho pobízet a napsal o Tarzanovi celkem 26 knih. Zde je kompletní seznam jejich originálních titulů, doplněný o názvy českých překladatelů u nakl. Svěceného a nakl. Šotka / zajímavé je s jakou rychlostí se objevily české překlady po originálních vydáních / :

Tarzan of the Apes /1914, č. Tarzan/
The Return of Tarzan /1915, č. Tarzanův návrat/
The Beasts of Tarzan /1916, č. Tarzanovy šelmy/
The Son of Tarzan /1917, č. Tarzanův syn/
Tarzan and the Jewels of Opar /1918, č. Tarzan a klenoty
z Oparu/
Jungle Tales of Tarzan /1919, č. Tarzanovy povídky z džunglí/
Tarzan the Untamed /1920, č. Tarzan nepřemožitelný/
Tarzan the Terrible /1921/
Tarzan and the Golden Lion /1923, č. Tarzan a zlatý lev/
Tarzan and the Ant Men /1924/
The Tarzan Twins /1927/
Tarzan, Lord of the Jungle /1928/
Tarzan and the Lost Empire /1929/
Tarzan at the Earth's Core /1930/
Tarzan the Invincible /1931/
Tarzan Triumphant /1932/
Tarzan and the City of Gold /1933/
Tarzan and the Lion Man /1934/
Tarzan and the Leopard Men /1935/
Tarzan and the Tarzan Twins with Jad-Bal-Ja, the Golden
Lion /1936/
Tarzan's Quest /1936/
Tarzan and the Forbidden City /1938/
Tarzan the Magnificent /1939/
Tarzan and "The Foreign Legion" /1947/
Tarzan and the Madman /1964/
Tarzan and the Castaways /1964/

V závorkách jsou uvedena data jejich knižního vydání. Problematiká je série překladů Tarzana u Toužimského a Moravce, která se nedrží originálních názvů; na zjištění jejich totožnosti už moje síly nestačí.

Společnost, ochraňující Burroughsova autorská práva, velmi přísně střežila, aby žádný jiný spisovatel nepoužil Tarzana jako hrdinu svého románu. Jediná výjimka byla udělena známému spisovateli fantasy a SF Fritzovi Leiberovi v jeho románu Tarzan and the Valley of Gold /Tarzan a Údolí zlata, 1966/. Trestné bylo použít Tarzanova jména, nikoliv však zjevných imitací jeho postavy pod jmény jinými. Začali se tedy objevovat "pseudo-Tarzanové" většinou od druhořadých autorů, jako například Ka-Zar od Roberta Byrda, Ki-Gor od J. M. Reynoldse, Azan od Marco Garrona, nebo hned tři postavy Otise A. Klinea Jan, Tam, a Kwa. Ze všech imitátorů si vystřelil Philip J. Farmer romány Lord Tyger /Lord Tygr/ 1970/ a Tarzan Alive /Tarzan žije/1972/.

Dnes jsou bohužel česká vydání Tarzanů sběratelskou raritou a jsou známa buď jen pamětníkům, kteří četli Tarzana ve škole pod lavicí, nebo elitě sběratelů předválečných dobrodružných románů.

-Ivan Adamovič-

ERRA NA SLOVENSKU

K našim seznamům knih E. R. B. vyšlým v minulém čísle a opraveným v tomto se nám ozval ze Slovenska Egon Niczky z SF klubu 451 F a doplnil náš seznam o tituly vyšlé na Slovensku:

1. Tarzan z rodu opíc. Mladé letá, edícia Stopy, Bratislava 1967 80 000 výtisků, 258 stran, 25 Kčs. Z originálu: Tarzan of the Apes, Copyright Edition Bernhard Tauchnitz, Leipzig 1921, přeložil dr. František Hattala
2. Tarzanov návrat. Mladé letá, Bratislava 1968, edícia Stopy, 100 000 výtisků, 249 stran, 27 Kčs. Z originálu: The Return of Tarzan, Bernhard Tauchnitz, Leipzig 1921, přeložil Štefan Hubač
3. Tarzanove šelmy. Mladé letá, Bratislava 1969, 100 000 výtisků, 188 stran, 23 Kčs. Z originálu: The Beasts of Tarzan, Ballantine Books, New York 1963, přeložil Štefan Hubač
4. Tarzanov syn. Mladé letá, Bratislava 1970, 100 000 výtisků 245 stran, 24 Kčs. Z originálu: The Son of Tarzan, Ballantine Books, New York 1963, přeložil Štefan Hubač

Mimo tohoto vyšel comics sešit s příběhy:

Tarzan - Moc čierneho doktora a Tarzan - Koma se stane bojovníkom. Seriál-ilustrované príbehy č.1. Vydáva VSS Bratislava a Obzor Novi Sad, SFRJ, rok vydania 1969, Copyright Gilberton Company INC

Za rozšíření našeho seznamu Egonovi děkuji a těším se na další spolupráci.

-JK-

EPISTOLA

k nezkušeným badatelům
aneb ŽUM = MIMM
jak vyhledávat bibliografické údaje o knihách
starých autorů

Poměrně značný zájem o různé starší autory sci-fi nečeské i české provenience vede redaktory fanzinů k pokusům seznámit své čtenáře s přehledem knih, které tito autoři vydali. Jak to dělají jsem nezjistil, ale podle výsledků soudím, že obvykle špatně.

Za zářný příklad může posloužit přehled děl E.R. Burroughse, přeložených do češtiny, který se pokusili sestavit autoři I. Adamovič a P. Martinek v č. 7 fanzinu Argus.

Předně je jasné, že se zaměřili pouze na žánr Fantasy, i když v úvodu svého díla píší, že se "pokusili sepsat všechny knihy E.R.B. v originále i v češtině". Ve světle následujícího jde však o drobnost.

Trapné a komické totiž je, že důsledně zaměňují nakladatele s překladatelem, a to i u tak známého jména, jako je Toužimský, kterého zase nevím proč ochudili o blaho týmové práce s kolegou Moravcem.

Ve skutečnosti Burroughse překládal pro nakladatele Lad. Šotka J. Macák a pro nakladatele Svěceného a Toužimského a Moravce zase Z. M. Kuděj známý Haškův kumpán a bratr z mokré čtvrti. Na něj samotného ostatně tento překladatelský výkon zapůsobil tak mohutně, že sedl a sepsal knihu "Tarzanova babička", kterou nedoporučuji číst, nab je to blbost.

Jak se vyhnout podobným trapasům? Jednoduše. Stačí prolistovat bibliografické listy katalogů v Státní knihovně, které jsou k nahlédnutí v hale služeb. Zde jsou zaneseny všechny knihy, vyšlé v Československu, jak to jejich vydavatelé oznámili příslušnému úřadu, což byla jejich povinnost ze zákona. Proto zde najdeme tak 99% vyšlé knižní produkce.

Tyto katalogy jsou vedeny chronologicky, rok za rokem a prolistovat je znamená práci tak na dvě odpoledne. Pokud nemáte ve zvyku zakládat si za jímavá místa karbanátkem nebo dokonce z lenosti vytrhávat stránky /kdo by se psal s poznámkami/, nebude mít problémy.

Leč byla i obskurtní vydavatelstvíčka, obvykle s jepičí existencí, která svoji zákonnou povinnost nebrala příliš vážně. A to je zhruba to jedno procento knih, které vyšly a které v těchto výborných pomůckách také nemusíme najít. Co potom?

Pak už zbývá spolehnout se na náhodu, prolistovávat inzertní a propagační stránky těch knih, které nám přijdou do rukou. Jenže jestliže některý z těchto nalladatelů oznamoval p.t. čtenářům, že v brzku vydá tu a tu knihu, neznamená to ještě, že to opravdu také udělal. Mohl mezi tím zkrachovat atp. a kniha zůstala prostě nevydána. Tady musí stát štěstí při nás. Začínat ale musíme právě ve Státní knihovně.

A zde je výsledek takového počínání: přehled knih E.R.B., vydaných v češtině:

I. nakl. Lad. Šotek, překl. J. Macák, řada Sebranné spisy

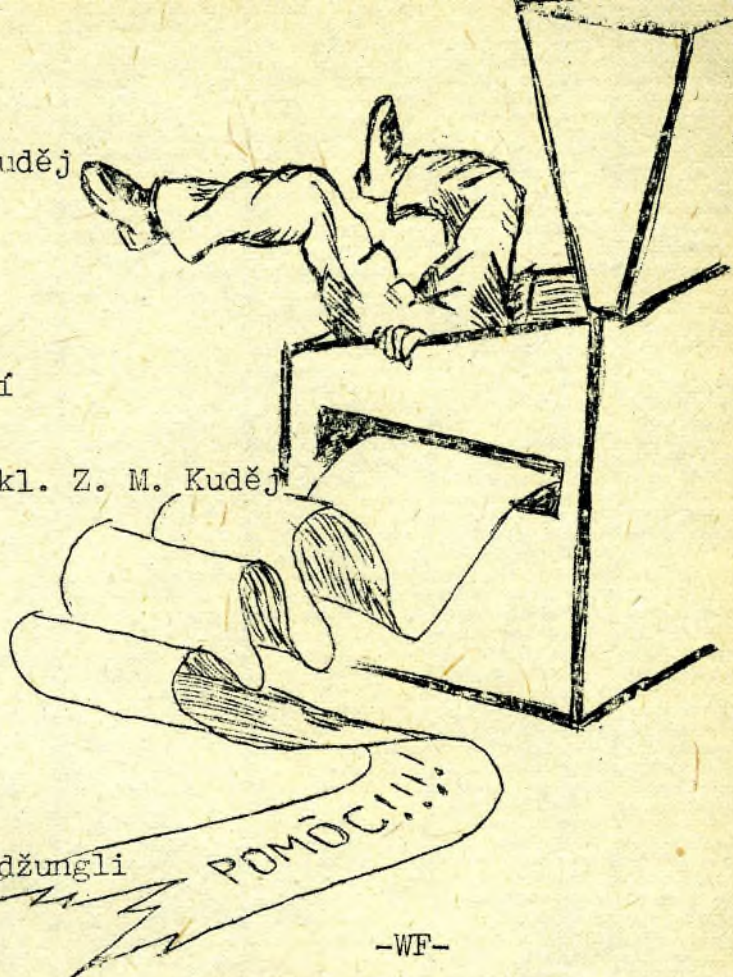
1. Caprona, země divů / 1926
 2. Bandita z Dáblovy rokle / 1927
 3. Do středu země / 1927
 4. Děvče z Hollywoodu
 5. Billy Byrne
 6. Princezna z Marsu / 1928
 7. Bohové na Marsu / 1928
 8. Pozemšťan vojevůdcem na Marsu / 1928
 9. Thuvia, dívka z Marsu / 1929
 10. Vražedná šachovnice na Marsu / 1929
- mimo řadu Tarzan a zlatý lev / 1926

II. nakl. Svěcený, překl. Z. M. Kuděj
příběhy o Tarzanovi / 1920

1. Tarzan
2. Tarzanův návrat
3. Tarzanovy šelmy
4. Tarzanův syn
5. Tarzan a klenoty Oparu
6. Tarzanovy povídky z džunglí
7. Tarzan nepřemožitelný

III. nakl. Toužimský a Moravec, překl. Z. M. Kuděj
1937 - 1939

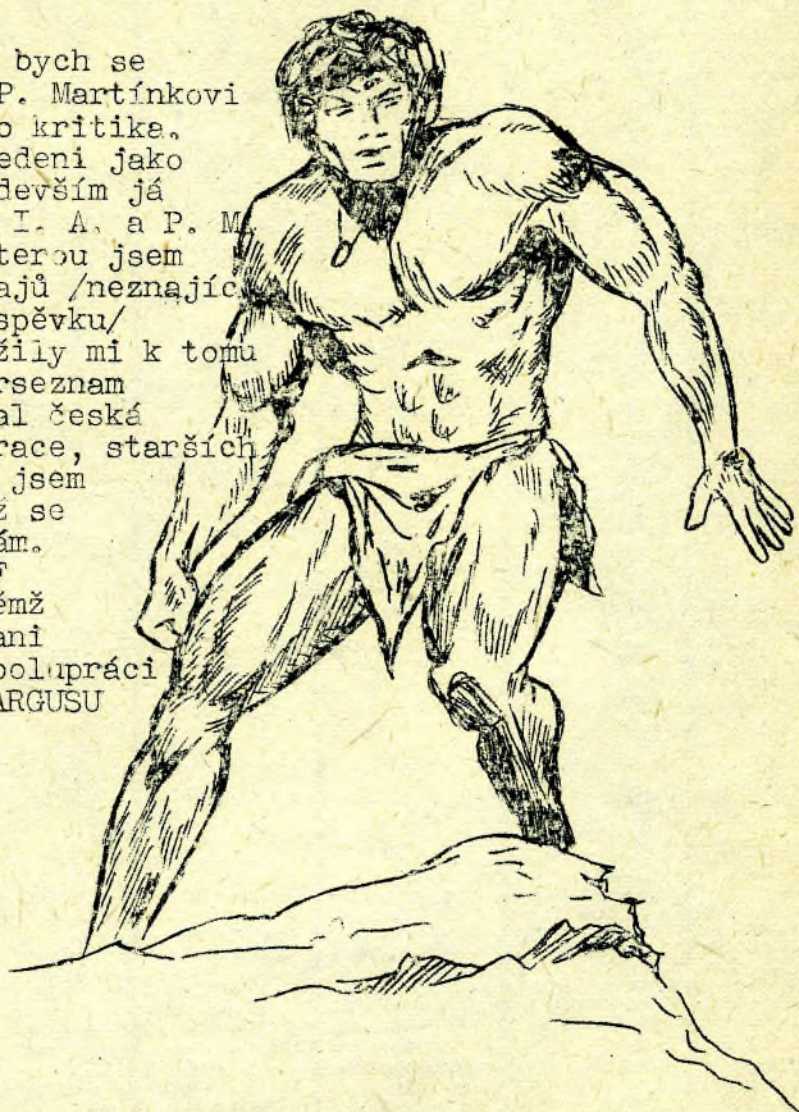
1. Tarzan - syn divočiny
2. Vězeň pralesa
3. Návrat z džungle
4. Lovec s vrcholků stromů
5. Velký Bwana
6. Zkrocené šelmy
7. Pán lvů
8. Leopardí muži
9. Lidé v jeskyních
10. Trpasličí muži
- 11! Tarzanova dobrodružství v džungli

REDAKCE ODPOVÍDÁ :

V úvodu svého vysvětlování bych se chtěl omluvit I. Adamovičovi a P. Martínkovi na jejichž hlavě se snesla tato kritika. Ačkoliv byli v minulém čísle uvedeni jako spoluautoři chyběl jsem tam především já jakožto hlavní pachatel. Seznam I. A. a P. M. sloužil jako určitá předloha, kterou jsem ve snaze zachytit co nejvíce údajů /neznajíc postup uvedený v předchozím příspěvku/ doplňoval odkud se dalo. Posloužily mi k tomu čísla ABC a především "Suparseznam SF knih". Z něho jsem také čerpal česká vydání E.R.B. Co by mladší generace, starších vydání E.R.B. neznalá, přehodil jsem vydavatele s nakladateli. Za což se čtenářům dodatečně znovu omlouvám. Na závěr bych chtěl poděkovat WF za vysvětlení jeho postupu o němž jsem, a zřejmě nejen já, neměl ani potuchy. Na další příjemnější spolupráci se svými čtenáři se za redakci ARGUSU těší

Jan Kyslík

ARGUS

31.10.1987

BURZA SF KNIH

pořádá SF klub RUR při UKDŽ od 9 - 13 hod
v Radiopaláci nebo klubovně UKDŽ

31.10.1987

odpoledne v klubu na Jižním Městě VŠCHT
MIKROCON - Den otevřených dveří SF klubů TM a KJV

21.11.1987

MINICon pořad i pro veřejnost s tematickým zaměřením
na oblast SCI - FI a přílehlé oblasti žánru

4.-6.12.1987

LIBERCON

Zaměření - tajemno a strach

Pořádá - SFk Trifid

fonoamatérský klub Interfona

Náplň - velká zimní hra

vyhlášení výsledků o Cenu Jakuba Arbese

vyhlášení nejlepšího SF klubu

vyhlášení nejlepšího fanzinu

filmy

videc

Kde - Liberec a okolí

4.-6.12.1987

DRACON

Kde - Středisko ROH na Brněnské přehradě

Pořádají - SF kluby AF 167, Aldebaran, IF, NYX

Program - přednášky

filmy

soutěže

besedy

Cena - ubytování + strava cca 200,- na osobu

Přihlášky - ing. V. Ševčíková

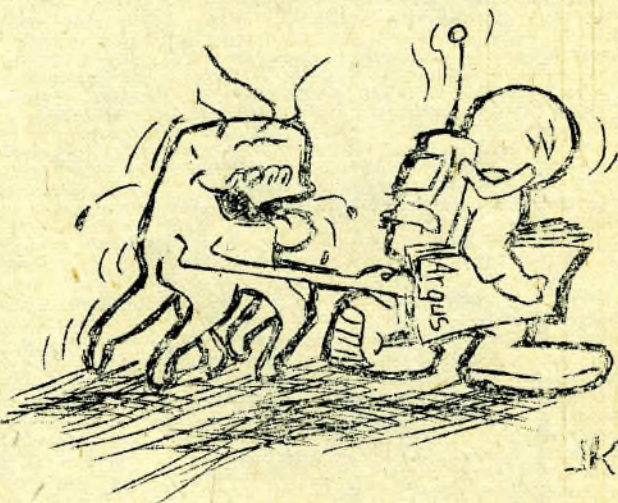
VÚ vlnařský

Václavská 6

658 41 Brno

...bližší informace na schůzkách SF klubu TERRA či na nástěnce
v třetím patře na ČVUT FEL

ARGUS → ARGUS → ARGUS → ARGUS → ARGUS → ARGUS ← ARGUS ← ARGUS

příloha ŠUMu pro přátele vědecko-
fantastické literatury. Vydává
SF klub TERRA při SSM ČVUT FEL
Praha 6 PSČ 166 27 Dejvice
Suchbátarova 2. Sestavil J. Kyslík,
na čísle spolupracovali: I. Franc,
P. Bedrna. Použity příspěvky členů
klubu i hostů: M. Seděke, I. Adamo-
vič, E. Niczky, V. Škvor.
NEPRODEJNÉ!
Vychází nepravidelně.
Neprošlo jazykovou úpravou.
Číslo připraveno v září 1987.

JKα